

Вона працює з подвійною відповідальністю

Ремонтно-механічний цех Покровського ГЗК, як і всі подібні підрозділи підприємств нашої галузі, – зона підвищеної небезпеки. Тож люди, які тут працюють, мають бути особливо уважними й обережними. Навчити їх берегти себе, мінімізувати ризики аварій, травмувань та порушень правил охорони праці в РМЦ – робота нашої сьогоднішньої героїні, інженера з охорони праці і «за сумісництвом» голови цехової профспілкової організації ПМГУ Наталії Мокшиної.

Трудовий шлях Наталії Василівни на Покровському гірничо-збагачувальному комбінаті розпочався у 1979 році. Тоді вона обійняла посаду машиніста мостового та козлового крану РМЦ. Через 7 років перспективній робітниці запропонували спробувати свої сили у новій справі – тимчасово замінити інженера з охорони праці. Вона погодилась і не підвела: з тих пір вже 37 років тримає руку на пульсі безпекової ситуації в підрозділі.

Хоч виробничі процеси в РМЦ не настільки видовищні, як у доменних чи конвертерних цехах, цей підрозділ все ж можна назвати «гарячим». Тут виготовляються та ремонтуються складові для габаритного обладнання фабрик і кар'єрів ГЗК, використовуються верстати, виконуються зварювальні та ковальські роботи. Під контролем Наталії Мокшиної – технічний стан великої кількості складного устаткування, журнали інструктажів та допусків до роботи, підтримка робочих місць у належному стані, в цілому збереження культури виробництва в цеху. Її особлива увага прикута до забезпечення дільниць первинними засобами пожежогасіння – вогнегасниками (всі наявні, у справному стані, що засвідчила комісія з охорони праці, але наразі йдеться про збільшення їх кількості).

Одночасне виконання обов'язків інженера з охорони праці та очільниці цехової профспілкової організації ПМГУ накладає подвійну відповідальність. Але Наталії Василівни вона цілком до снаги. Разом з активістами трудового колективу профлідерці вдалось вирішити питання забезпечення електрогазозварників якісним, підходящим саме для їхнього режиму роботи спецодягом та взуттям. Комісія також врахувала побажання РМЦ з приводу деяких захисних елементів одягу працівників інших професій. Крім того, завжди на порядку денному – графіки перевезень комбінатівців транспортом підприємства, численні поточні звернення членів Профспілки.

Чи не виснажує нашу героїню такий шалений ритм? Вона каже, що ні – головне знайти баланс, навчитися правильно планувати свій час та заручитися підтримкою надійних помічників. Наталія Мокшина все це зробила, і тепер гідно тримає цілеспрямований курс на два важливі напрями – безпеку та захист трудових прав працівників РМЦ.

Наталія ЧЕПЕЦЬ

